Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 123 024 van 24 april 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MICHOLT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 juli 2013 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 23 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
Volgens uw verklaringen bezit u de Chinese nationaliteit en bent u op 22 augustus 1981 geboren in Pune, Maharashtra (India) geboren. U bent een boeddhist van Tibetaanse afkomst. U woonde vanaf vijfjarige leeftijd in het Ganden Jangtse klooster te Mundgod tot uw vader in 1995 stierf. U ging dan terug in Pune wonen om uw moeder te helpen. Om in uw levensonderhoud te voorzien verkocht u kleding op

straat. Sinds 2008 of 2009 ondervond u tijdens het zakendoen regelmatig problemen. Een drietal keer per week gebeurde het dat Indiërs uw kleding kwamen bekijken en deze meenamen zonder ervoor te willen betalen. Als u hierover een opmerking maakte zeiden ze dat zij Indiërs waren, dat India hun land is en dat jullie uit Tibet komen en dat ze jullie daarom niet hoefden te betalen. Als u weigerde hen de kleding zomaar mee te geven, sloegen ze u. Als Indiase verkopers uit de buurt dit zagen, snelden ze u te hulp, waardoor de personen die u lastigvielen het op een lopen zetten. Vaak kwamen ze echter na enkele minuten terug met enkele vrienden. Dan begonnen die personen u ook te bestelen en slaan wanneer u hierover een opmerking maakte. Als u zich niet meer kon beheersen sloeg u weleens terug, waarna ze met nog meer mensen terugkwamen om wraak te nemen door u nogmaals te slaan. Op 22 juli 2013 heeft u India op legale wijze verlaten met uw IC (internationaal reisdocument van de Indische autoriteiten). U kwam in België aan op 24 juli 2013 en vroeg hier diezelfde dag asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw green book, uw huwelijksakte en de geboorteakten van uw kinderen. Voorts legt u een kopie van uw 'Registration Certificate for Tibetans' (RC) voor.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofde ten aanzien van de VRC.

U verklaart in India te zijn geboren en daar steeds te hebben geleefd tot aan uw vertrek uit India op 22 juli 2013. Vanaf vijfjarige leeftijd verbleef u daar in het Ganden Jangtse klooster te Mundgod. Toen uw vader in 1995 stierf ging u terug in Pune wonen. U huurde daar een huis en voorzag in uw levensonderhoud door de verkoop van kleding (CGVS p.1, 3-4, 7, 20).

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC. In casu blijkt uit uw verklaringen en neergelegde documenten dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke RC.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit India dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u voor de reden van uw vlucht verwees naar de problemen die u ondervond bij het verkopen van kleding op straat (CGVS p.12). Hierover dient het CGVS vast te stellen dat u, ondanks dit, toch verschillende jaren lang in Pune bleef wonen waar u blijkbaar toch genoeg geld verdiende om een woning te huren (CGVS p.3). U kon al die jaren lang kleding verkopen om in uw levensonderhoud te voorzien. Ondanks het feit dat u veelvuldig bestolen werd, bleef uw baas u uw salaris uitkeren (CGVS p.15). Ondanks het feit dat die personen u al jarenlang lastigvielen tijdens uw verkoop koos u er pas na jaren voor om uw land te verlaten. Immers, ondanks het feit dat u al sinds 2008 of 2009 een drietal keer per week problemen ondervond, bleef u dat werk tot juni 2013 uitvoeren en dit zonder bijvoorbeeld eens op een andere plaats te gaan verkopen (CGVS p.8, 12-13). Meer nog, u ondernam helemaal niets om die problemen te vermijden of om bescherming in te roepen. De Indiase verkopers die in uw buurt werkzaam waren, boden u aan te roepen als u problemen had. U liet echter na dit te doen. Als ze zagen dat u problemen ondervond, kwamen ze u toch nog helpen (CGVS p.14). Bovendien diende u geen klacht in bij de politie, noch zocht u hulp bij een of andere organisatie (CGVS p.15-16). U lichtte uw baas ook niet steeds in omtrent hetgeen u overkwam. Aldus kan redelijkerwijze

verondersteld worden dat de problemen die u ondervond, niet dermate ernstig waren dat u dringend het land diende te verlaten. Dat deze problemen niet als voldoende ernstig kunnen worden beschouwd, wordt tevens bevestigd door het feit dat uw echtgenote momenteel uw werk heeft overgenomen (CGVS p.7, 16). Bovendien blijkt zelfs dat u al van in 2000 over een IC beschikte. Aangezien u pas vorig jaar, zonder specifieke aanleiding, besliste India te verlaten en uiteindelijk pas in juli 2013 vertrok, is het niet aannemelijk dat u werkelijk om dringende en ernstige redenen India zou hebben moeten verlaten (CGVS p.11, 17). Voorts moet worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt ter staving van de door u ingeroepen vluchtmotieven.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC. In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke IC (CGVS p.11).

U legt geen enkel document voor ter staving van uw reisweg. U verklaarde dat u met uw eigen IC heeft gereisd. U verklaart dat u deze na aankomst in Europa moest afgeven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde (CGVS p.11, 18-19). Deze verklaring kan echter allerminst overtuigen. Uw verklaringen hierover zijn dermate ongeloofwaardig waardoor het vermoeden ontstaat dat u wel nog in het bezit bent van uw IC.

Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen, komt weinig geloofwaardig over (CGVS p.19). Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. Bovendien blijken uw verklaringen over de documenten die de smokkelaar zou hebben ingehouden niet consistent zijn. Zo verklaart u aanvankelijk dat de smokkelaar alleen uw IC inhield en geen andere documenten (CGVS p.20). U vervolgens gevraagd of u dan geen andere documenten zoals uw vliegtuigticket, instapkaart of andere kan voorleggen die uw reisweg staven, verklaart u plots dat deze ook werden ingehouden (CGVS p.20). Dergelijke inconsistente verklaringen doen alleen maar afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw reisweg naar België. Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen te verhullen

Daargelaten de vaststelling dat het twijfelachtig is dat u uw IC, gelet op het belang van dit document, zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, dient voorts opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indische ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen. Gevraagd waarom u na aankomst in België geen stappen ondernomen hebt om een nieuw IC te bekomen, verklaart u simpelweg dat u niet weet waar u dit zou moeten vragen. Dit is geen afdoende verklaring voor uw nalatig handelen, temeer daar blijkt dat u niet hebt getracht hiernaar te informeren bij de Tibetaanse gemeenschap in België (CGVS p.19-20).

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt/ kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw green book, uw huwelijksakte, de geboorteakten van uw kinderen en een kopie van uw 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Deze documenten zeggen enkel iets over de identiteit en herkomst van u en uw gezinsleden, dewelke hier sowieso niet ter discussie staan.
Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India."

1.3. Stukken

1.3.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende documenten: Caritas, Vluchtschrift, maart 2012, www.caritas-int.be; Fédéral Office for migration, The Tibetan Community in India, 30 june 2013, te consulteren op http://www.ejpd.admin.ch/content/dam/data/migration/laenderinformationen/herkunftslaenderinformationen/asien-nahost/ind/IND-ber-tibetan-community-e.pdf; Organisation Suisse d'aide aux réfugiés, «Chine/Inde : situation des réfugiés tibétains en Inde », reinseignement de l'analyse-pays de l'Osar, 9 september 2013, te consulteren op http://www.fluechtlingshilfe.ch/pays-d-origine/asia/inde/chine-inde-situation-des-refugies-tibetains-en-inde; MO, "India laat alleenstaande vrouwen aan hun lot over", 22 oktober 2009, te consulteren op http://www.mo.be/artikel/india-laat- alleenstaande-vrouwen-aan-hun-lot-over; EHRM, YD t. Zwitserland, 30 maart 2013, n° 23273/13; EHRM, DC t. Zwitserland, 22 januari 2013, n° 7267/13; H. Knox Thames, India's failure to adequately protect refugees, http://www.wcl.american.edu/hrbrief/v7il/india.htm; VancouverCourier, Tibetan refugees seek better life in Vancouver, 2 januari 2014, te consulteren op http://www.vancourier.com/tibetan-refugees-seek-better-life-in-vancouver-1.776792; The times of India, "Tibetans struggling to find another exile home in exile", te consulteren op http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2013-10-07/india/427931 OOltibetans-mcleodganj-exile; US Congressional-Executive Commission on China: Annual Report 2013 dd. 10 oktober 2013, te consulteren op http://www.cecc.gOv/sites/chinacommission.house.gov/files/AR13DJ.PDF; Freedom House, Freedom in the world: Tibet, 2010, http://www.freedomhouse.org/report/freedom-world/2011 /tibet; "Chinese Crackdown on Tibetan Buddhism: A report published for the People's Republic of China's second Universal Periodic Review", Fidh, the international campaign for Tibet (ICT), September 2013, te consulteren op http://fidh.org/IMG/pdf/en-report-tibet-4.pdf; "They Say We Should be Grateful" Mass Rehousing and Relocation Programs in Tibetan Areas of China", Human Righs Watch, juni 2013, te consulteren op http://www.ecoi.net/file_upload/1476_137233 887 l_tibet0613 webwco ver-O.pdf; "2012 International Religious Freedom Report - Tibet", US Department of State, 20 mei 2013, toegankelijk op 21 oktober 2013, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/247442/357657_en.html; "China: country of origin information (COI) Report", UK Home Office, 24 augustus 2011; "Wave of arrests contributes to Tibet's growing isolation", Reporters Sans Frontières, 16 oktober 2013; "More Attention to Tibet Needed", Asian Fortune, 6 mei 2013.

1.3.2. Verwerende partij voegt bij de nota een update van de COI Focus *"China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 29 januari 2014, een *"Summary Conclusions on the Concept of "Effective Protection" in the Context of Secondary Movements of Refugees and Asylum-Seekers"*, UNHCR, februari 2003 en een *"COI Focus" "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (9 september 2013)"*, van 29 januari 2014.

1.3.3. Bij een schrijven van 13 maart 2014 voegt de verwerende partij een nieuwe update van de COI Focus *"China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 11 maart 2014 toe.

1.3.4. Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer. Verzoekende partij toont ter terechtzitting een origineel Green Book.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker put zijn eerste middel uit de "*Schending van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het non-refoulement beginsel; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*". Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; van het beginsel van non-refoulement; van artikel 3 EVRM; van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiele motivering, van artikel 3 EVRM. In een derde middel beroept verzoeker zich op de "*Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of aïs persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming); Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; Schending van artikel 3 E.V.R.M*."

2.3. Waar artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, http://curia.europa.eu). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.4. Verzoekende partij vraagt ter terechtzitting de zaak uit te stellen omwille van het laattijdig en onleesbaar karakter van de laatste update van de COI van 11 maart 2014 toegevoegd aan de aanvullende nota van de verwerende partij van 13 maart 2014. Aangezien de verwerende partij deze bijkomende COI niet tijdig heeft overgemaakt, noch -zoals ter terechtzitting kan blijken- in een vorm die na het doorfaxen aan de verzoekende partij nog leesbaar is, wordt de update van de COI Focus *"China India, De Tibetaanse gemeenschap in India*" van 11 maart 2014 uit de debatten geweerd. Verwerende partij stelt ter terechtzitting dat de bijkomende informatie in deze laatste update *in casu* niet essentieel is.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.5. Wat betreft het land van herkomst

2.5.1. Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een asielprocedure. De Raad benadrukt dat niettegenstaande hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van de

verzoekende partij te bepalen noch of zij er meerdere heeft dan wel of zij staatloze is, het wel tot zijn bevoegdheid behoort om, op basis van de door verzoekende partij verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

2.5.3. Voorop kan gesteld worden dat verzoekers naam, geboorteplaats en -datum niet in het geding zijn. Verzoeker is geboren op 22 augustus 1981 te Pune, India (RC) en behoort tot de Tibetaanse gemeenschap van India (Green Book). Verzoeker verklaart "*Mijn vader komt uit Tibet, moeder was geboren in India*" (gehoor p. 4). Verzoekers grootouders zijn afkomstig uit Tibet en zijn naar India vertrokken. Verzoekers vader is inmiddels overleden. Verzoeker legt geen Chinese identiteits- of nationaliteitsdocumenten voor, noch van zichzelf noch van zijn vader. Verzoeker stelt evenmin dat zijn grootouders en vader Chinese documenten bezaten.

Uit de nationaliteitswet van de Volksrepubliek China (*Adopted at the Third Session of the Fifth National People's Congress, promulgated by Order No.8 of the Chairman of the Standing Committee of the National People's Congress on and effective as of September 10, 1980*) kan niet blijken dat verzoeker de Chinese nationaliteit bezit. Immers verzoeker is geboren in het buitenland uit een vader die vóór zijn vertrek uit China niet geregistreerd stond bij de Chinese autoriteiten en een moeder die ook in India geboren is en dus onbekend is bij de Chinese autoriteiten.

2.5.4. Anders dan de commissaris-generaal concludeert, kan uit de gegevens van het administratief dossier en de processtukken niet blijken dat verzoeker de Chinese nationaliteit heeft, noch dat verzoeker of zijn (groot)ouders hiertoe stappen hebben ondernomen. In tegendeel, volgens verzoeker zijn de grootouders aan vaders en moeders zijde net naar India gevlucht om de Dalai Lama te volgen in zijn strijd tegen de Chinese inname van Tibet (zie informatie bij het administratief dossier). Zij hebben zich dan ook geregistreerd bij de Tibetaanse overheid in ballingschap en van hen hulp gekregen om zich te vestigen in een Tibetaanse settlement. Ook verzoeker is geregistreerd bij de Tibetaanse overheid in ballingschap. Verzoeker bezit een Indiase Registration Certificate (RC), waarin staat dat hij de Tibetaanse nationaliteit bezit. Tibet geniet echter geen internationale erkenning en de Dalai Lama verliet Tibet in 1959 (zie administratief dossier).

2.5.5. Er worden thans geen elementen aangebracht die de bewering kunnen ondersteunen in de bestreden beslissing dat een juridische band bestaat tussen verzoekende partij en de Volksrepubliek China. Daargelaten dat noch het administratief dossier, noch de partijen informatie aanbrengen waaruit kan blijken dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China *prima facie* in aanmerking komen voor internationale bescherming, wordt er ter terechtzitting op gewezen dat de asielaanvraag van verzoekende partij niet dient te worden beoordeeld ten opzichte van de Volksrepubliek China. Integendeel, verzoekende partij is geboren in India waar ze haar hele leven heeft gewoond tot ze naar België kwam. Verzoeker herhaalt niet de Indiase nationaliteit te bezitten, wat inderdaad kan blijken uit de door hem neergelegde Indiase identiteitsdocumenten. India is voor verzoeker niet het eerste land van asiel maar het land van gewoonlijk verblijf waar verzoeker geboren is en als (klein)zoon van Tibetaanse bannelingen steeds legaal heeft verbleven met een verblijfstitel of Registration Certificate die dit bevestigt (zie RC "Refugee"). Ter terechtzitting wordt dan ook gesteld dat verzoeker geen nationaliteit heeft aangetoond en evenmin aantoont (*de jure*) de Chinese nationaliteit te kunnen bezitten. De toepassing van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet is aldus niet ter zake dienend. Zoals ter terechtzitting ook gesteld wordt is het aan verzoeker om aan te tonen dat hij India verlaten heeft omwille van een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Het is ook aan verzoeker om aan te tonen dat hij niet naar India terug kan. Verzoekers opmerkingen inzake de "*problematiek en de cumulatieve voorwaarde*" van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, worden aldus *in casu* niet nuttig aangevoerd. Er is dan evenmin enige reden tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

2.5.6. Ter terechtzitting menen de partijen daarop dat hun motieven en argumenten naar India staande blijven. Verzoekende partij betwist niet dat zij geen nationaliteit kan aantonen en India het land is waar ze vandaan komt, ze volhardt wel in de argumenten dat de Tibetanen in India geen vast verblijf en bescherming hebben en er aldus nog steeds sprake kan zijn van refoulement naar China. Verwerende partij meent dat verzoekende partij niet aantoont vervolgd te zijn in India en zij wel het recht heeft om naar India terug te keren.

2.6. Uit het administratief dossier kan blijken dat India voor de Tibetanen specifieke maatregelen treffen. De *"COI Focus" "CHINA INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India"*, van 29 januari 2014, stelt dat "*Zij [Tibetanen] die [in India] geboren zijn tussen 26 januari 1950 en 1 juli 1987 zijn trouwens sowieso (de jure) Indiaans staatsburger*". De Indiase Citizenship Act van 1955, bepaalt dat "*Citizenship by birth" toekomt aan "every person born in India, (a) on or after the 26th day of January,1950, but before the 1st day of July, 1987; (b) on or after the 1st day of July, 1987, but before the commencement of the Citizenship (Amendment) Act, 2003 and either of whose parents is a citizen of India at the time of his birth; (c) on or after the commencement of the Citizenship (Amendment) Act, 2003, where (i) both of his parents are citizens of India; or (ii) one of whose parents is a citizen of India and the other is not an illegal migrant at the time of his birth, shall be a citizen of India by birth*". Gezien verzoeker in 1981 in India is geboren, zou hij (*de jure*) de Indiase nationaliteit genieten. Eenzelfde conclusie geldt ook voor zijn moeder, temeer verzoeker enkel stelt dat zijn grootmoeder en niet grootvader langs moederszijde uit Tibet kwam (gehoor p. 4). Uit het administratief dossier blijkt echter niet dat verzoeker getracht heeft de Indiase nationaliteit effectief te verwerven.

2.6.1. Uit dezelfde informatie in het administratief dossier blijkt inderdaad dat het Indiase staatsburgerschap in het verleden om een veelvoud van redenen slechts uitzonderlijk werd toegekend. Zowel vanuit de Tibetaanse gemeenschap als aan Indiase zijde werd niet aangestuurd tot het opstarten van een naturalisatieprocedure. De Indiase autoriteiten hebben de verblijfsstatus van Tibetaanse bannelingen en hun nakomelingen wel herhaaldelijk bijgestuurd. Indien, zoals het verzoekschrift stelt, de afgifte en verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning van de Tibetanen in de jaren 90 mogelijk strikter werd toegepast en studie- of andere attesten werden gevraagd om het verblijf op Indiaas grondgebied te rechtvaardigen, dan kan op basis van de informatie in het administratief dossier en bij het verzoekschrift en de verweernota, worden gesteld dat deze regeling vrij snel achterhaald werd en de Tibetanen in India in de praktijk een legaal en continu verblijfsrecht genieten. Ook uit de door verzoeker geciteerde passages kan niet anders geconcludeerd worden.

De *"COI Focus" "CHINA INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India"*, van 12 november 2013, stelt dat dankzij verscheidene regularisatiecampagnes er uiteindelijk nog weinig Tibetanen overgebleven zijn die niet over een RC beschikken en "*In de praktijk zal momenteel dus geen enkele Tibetaan, die zich aan de RC-regels houdt, het risico lopen dat zijn verblijfsrecht geweigerd wordt*". Uit deze landeninformatie bij het administratief dossier blijkt tevens dat de Indiase overheid hiertoe nauw samenwerkte met de Tibetaanse overheid in ballingschap (CTA) en daarbij herhaaldelijke inspanningen leverde om ook de Tibetanen in afgelegen dorpen te bereiken via lokale kranten en publicaties. Ook al beslist elke land soeverein over zijn migratie en waar verzoeker er terecht op wijst dat dit beleid niet in de wet verankerd is, dan werd in India het beleid vastgelegd in officiële en voor heel India geldende en concreet opgevolgde instructies ("*Information pertaining Tibetan nationals*").

2.6.2. Verzoeker kan aldus niet ernstig beweren dat het verblijf van de Tibetaanse gemeenschap in India slechts tijdelijk is. Uit de vaststelling dat RC's een beperkte geldigheidsduur hebben en op de vervaldatum moeten verlengd worden, kan niet besloten worden dat het verblijfsrecht van de Tibetanen onzeker is of afhankelijk is van de "*goodwill van de regering*". Het is belangrijk vast te stellen dat zowel de Indiase autoriteiten als de vertegenwoordiging van de Dalai Lama onafhankelijk van elkaar bevestigen dat de algemene instructies *(Information pertaining Tibetan Nationals)* correct worden toegepast en dat de Tibetanen ze effectief opvolgen en dat de vernieuwing van de RC's van de "*long term staying Tibetans*" in de praktijk "gemakkelijk" verloopt. Ook de New Tibetan Arrivals die met een SEP-pilgrimage of een SEP-education in India zijn binnengekomen, krijgen zowel volgens de SP (Police) van Kangra als de Tibetaanse overheid, na de beëindiging van de studies of de pelgrimstocht, doorgaans ook zonder enig probleem een "*Long Term Stay RC*". Er zijn bij de Tibetaanse overheid geen gevallen bekend waar een RC-verlenging tegenwoordig nog geweigerd werd. Verzoeker blijft bij louter

theoretische beweringen dat Tibetanen geen recht kunnen claimen op een verlenging van een RC of dat het verblijf slechts tijdelijk wordt toegekend.

2.6.3. Integendeel ook indien sommige Tibetanen in gebreke blijven hun RC tijdig te verlengen of onvoldoende aandacht hebben voor deze administratieve verplichting of mogelijk na officiële waarschuwingen boetes opgelegd krijgen, dan nog kunnen ze rekenen op de CTA die bijstand verleent bij registraties of bij de verlenging van de RC. *"Aanbevelingsbrieven en praktische bijstand (vb. in geval van leeftijd of taalproblemen) zijn gratis. In de gevallen waar ernstigere problemen zich voordoen start de CTA steevast onderhandelingen op een hoger niveau op. Volgens de Kalon van het Department of Security wordt hierbij in 95 % van de gevallen een oplossing bereikt*" (zie COI focus van 29 januari 2014). Er kan aldus duidelijk blijken dat er in de praktijk geen arbitraire of onterechte weigeringen vastgesteld zijn. De door verzoeker aangebrachte informatie vermag niet de vaststelling te wijzigen dat Tibetanen in India een legaal, continu en onbeperkt verlengbaar verblijf hebben, hetgeen *in casu* ook blijkt uit verzoekers opeenvolgende vernieuwingen van zijn RC. Dat dit beleid afhankelijk is van de zittende regering, is een bewering die strijdig is zowel met de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier als met verzoekers eigen verklaringen en de voorbije realiteit. Immers reeds generaties lang hebben de familieleden van verzoeker een wettig verblijf in India. De (groot)ouders van verzoeker zijn ongeveer 50 jaar geleden naar India gekomen. Zij werden niet verontrust en hebben met hun nakomelingen hun leven kunnen uitbouwen in India. Verzoeker toont evenmin aan waarom er thans na meer dan 50 jaar veranderingen te verwachten zijn in het Indiase beleid ten opzichte van de Tibetanen. In tegendeel er kan vastgesteld worden dat de RC steeds gemakkelijker wordt uitgereikt en niet langer aan voorwaarden (werk, pelgrimstocht, studies) is gebonden. Bovendien kunnen de Tibetanen de Indische nationaliteit aanvragen, wat verzoeker heeft nagelaten niettegenstaande de CTA langzaamaan hun ideologische bezwaren tegen het verwerven van het Indiase staatsburgerschap herzien (zie "*COI Focus" "CHINA INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India"* van 29 januari 2014).

2.7. De argumenten van verzoeker inzake de gevaren van refoulement zijn evenmin gegrond. Uit de *"COI Focus" "CHINA/INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India"*, van 29 januari 2014, blijkt dat de Indische Supreme Court het beginsel van non-refoulement zowel als "*gebruikelijk internationaal rechtsprincipe*" heeft erkend als heeft begrepen onder het grondwettelijke principe "*Recht op Leven"*. Indien India geen partij is bij het Vluchtelingenverdrag, dan stelt de Raad evenwel vast dat het non-refoulementprincipe de hoogste jurisprudentiële en grondwettelijke erkenning geniet.

2.7.1. *De facto* kan uit de in de "*COI Focus" "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe"* aangebrachte informatie en analyse blijken dat Tibetanen geen risico lopen overgeleverd te worden aan de Chinese autoriteiten. Indien niet uitgesloten is dat een bepaalde persoon geconfronteerd werd met bedreigingen tot uitzetting en afpersingen (zie krantenbericht, stuk 20), dan is een dergelijk drukkings- of afschrikkingsmiddel weliswaar verwerpelijk, doch hieruit kan alsnog niet concreet en gedocumenteerd blijken dat deze of andere bepaalde Tibetanen *de facto* aan de Chinese autoriteiten werden overgedragen. De door verzoeker aangebrachte informatie werd gedeeltelijk verwerkt in deze COI en vermag voor het overige niet de vaststelling te wijzigen dat personen zoals verzoeker in India geen gegronde vrees kunnen aantonen uitgewezen te worden, laat staan naar China te meer nu hij geen Chinese onderdaan is.

2.8. Ten slotte bevestigt de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier "*dat de socio-economische situatie van de Tibetanen, in verhouding tot de algemene socio-economische omstandigheden voor de bewoners van het Indiase subcontinent, relatief goed is. Zij hebben vrij toegang tot de Indiase maatschappij (gezondheidscentra, onderwijssystemen, private arbeidsmarkt) én kunnen genieten van de uitgebreide voorzieningen die de CTA beheert (scholen, gezondheidscentra)".* Het is dan ook redelijk te besluiten dat de Tibetaanse bannelingen en hun nakomelingen zich genoegzaam kunnen registreren in India, er ongemoeid kunnen verblijven, dat ze niet het voorwerp zijn van refoulementmaatregelen, dat hun socio-economische situatie relatief goed is en dat zij niet op structurele wijze gediscrimineerd worden.

2.8.1. Het staat verzoeker vrij de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, doch het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen en te beweren "*Daarnaast worden Tibetanen gediscrimineerd in India en aan ernstige schade blootgesteld. (…) Er kan geen sprake zijn van een voldoende bescherming in India"* zonder dit te objectiveren. Het volstaat evenmin te verwijzen

naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van gewoonlijk verblijf werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, zoals evenmin naar persoonlijke verklaringen van derden of niet-onderbouwde individuele meningen van auteurs. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

Verzoeker verklaart immers niet vervolgd te zijn door de Indiase overheid. Beledigingen en diefstallen door de lokale bevolking vallen niet onder de Vluchtelingencriteria. Verzoeker heeft nooit problemen ondervonden toen hij naar een betoging ging (gehoor p. 8). Verzoekers bewering dat hij elke week werd geslagen, kan niet overtuigen nu hij verder bleef werken op dezelfde standplaats en ook zijn vrouw er momenteel de zaken verderzet. Verzoeker oordeelde tevens geen nood te hebben om zich elders in India te hervestigen. Verzoeker heeft bovendien nagelaten een beroep te doen op de Indiase autoriteiten en heeft hiervoor geen verklaring (zie CGVS-gehoor). Ten slotte indien mogelijk is dat verzoeker werd bestolen, dan kreeg hij spontaan hulp van de Indiase collega-verkopers, zodat het niet kan komen vast te staan dat verzoeker omwille van zijn herkomst bestolen werd, laat staan gefnuikt werd in zijn economische activiteiten. Ten slotte deed verzoeker evenmin een beroep op een Tibetaanse organisatie of overheid waarin hij wel vertrouwen had (gehoor p. 14-16). Er kan dan ook niet blijken dat er sprake is van ernstige problemen, laat staan van aanhoudende vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

2.9. Volledigheidshalve en ook al is het aan verzoeker om aan te tonen dat hij niet naar India kan terugkeren, kan uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie *"COI Focus" "CHINA INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India"*, van 12 november 2013, blijken dat "*Tibetanen die met hun IC naar India willen terugreizen moeten hiervoor op voorhand de toelating hebben van de Indiase autoriteiten. Voor deze toelating moeten ze een zogenoemde No Objection to Return to India (NORI) stempel in hun IC laten plaatsen. De IC en de NORI stempel worden doorgaans tegelijk aangevraagd. De IC kost 350 INR en de NORI stempel kost 50 INR.* (…) *Wie naar India wil terugreizen met zijn IC moet bij de Indische diplomatieke post van zijn verblijfland een re-entry visa bekomen. De diplomatieke posten worden, volgens de bevoegde Indiase autoriteiten, in principe niet geacht om re-entry visa te plaatsen in IC's zonder NORI stempel*". Derhalve kan worden vastgesteld dat Tibetanen die in het bezit zijn van hun IC met NORI-stempel op eenvoudige wijze naar India terug kunnen reizen. Tevens blijkt dat *"Voor Tibetanen in het buitenland van wie de IC verloren, gestolen of beschadigd is, staat een richtlijn vermeld op pagina 36 van de IC. Zij moeten dit onmiddellijk laten weten aan de dichtstbijzijnde (Indiase) diplomatieke missiepost. Aansluitend staat op dezelfde plaats in de IC's ook vermeld dat een duplicaat uitgereikt kan worden "na uitgebreide onderzoeksdaden". Dat de Indiase autoriteiten via hun ambassades effectief duplicaten van IC's uitreiken, wordt alvast bevestigd op website van de Indiase ambassade in Rome. Het duplicaat kost er 15 euro".*

2.10. In zoverre verzoekende partij volhoudt dat ze haar IC heeft verloren, kan met de hulp van de *Central Tibetan Administration,* een duplicaat van een IC worden aangevraagd, desgevallend voorafgegaan door een onderzoek.

2.11. Verzoeker beschikte over een Registration Card (RC) en een Identity Card (Yellow Book). Verzoeker verklaart met zijn eigen IC gereisd te hebben en heeft 1 100 000 tot 1 200 000 Indische roepies betaald aan de smokkelaar (verklaring 35 versus gehoor p. 21). Verzoeker verklaart dat zijn IC teruggenomen werd door de smokkelaar (gehoor p. 11). Dat verzoeker zijn IC diende af te geven aan de smokkelaar kan niet overtuigen gezien dit zijn eigen identiteitsdocument is en de Raad überhaupt niet inziet waarom verzoeker meer dan 1 miljoen roepies zou betalen, indien hij middels zijn IC op legale wijze kon reizen. Aldus wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker zijn IC niet in zijn bezit had bij zijn binnenkomst in België, temeer verzoeker evenmin een poging gedaan heeft om desgevallend hier in België een duplicaat IC te bekomen bij de Indiase ambassade noch andere pogingen heeft gedaan om zijn IC terug te krijgen met de hulp van de Tibetaanse overheid in India of in België (gehoor p. 19).

2.12. Verzoekers verweer dat "*Daarnaast moet men ook van een terugkeervisum voorzien zijn en niet enkel van een NORI stempel. Uit het administratief dossier van verweerster blijkt niet of in dit geval men in de mogelijkheid is om terugkeerpapieren te verkrijgen*", kan niet worden aanvaard nu uit de COI blijkt dat "*Alle Tibetaanse gesprekspartners hebben tijdens de Cedocamissie bevestigd dat het niet echt een*

probleem is om in India een IC, NORI-stempel of "exit permit" te krijgen" en bovendien dat "*Alle Tibetanen met wie Cedoca gesproken heeft over hun reiservaringen met een IC hebben verklaard dat er zich geen noemenswaardige problemen voordoen om India met een IC te verlaten en om, volgens de voorschriften, vanuit het buitenland in India terug binnen te komen met diezelfde IC*". Aldus kan niet worden ingezien waarom verzoeker met zijn IC -dan wel met een duplicaat IC- niet kan terugkeren naar India. "*Dat een geïndividualiseerd onderzoek noodzakelijk blijkt*" wordt *in casu* niet geadstrueerd gezien verzoeker wel degelijk in het bezit is van zijn IC dan wel een IC duplicaat kan verkrijgen en bovendien de bewijslast bij hem rust. Wat de verwijzing naar twee zaken voor het EHRM betreft, stelt de Raad vast dat deze twee zaken betrekking hebben op Tibetanen van (vermeende) Chinese herkomst en nationaliteit, zodat er niet zonder meer vergelijkingen kunnen worden getroffen, en dat de bijgevoegde documenten "questions" betreffen aan de in het geding zijnde partijen, zijnde eenvoudige verzoeken om informatie, waarbij de Raad opnieuw naar de in de COI's vervatte informatie verwijst.

2.13. Ten slotte verklaarde *"de Kalon van Security dat wie naar Dharamsala terugkeert na een lange periode in het buitenland opnieuw een recommandation letter van de CTA moet neerleggen om zijn RC terug te krijgen van de SP (Police). Hij meldde in dit verband wel geen problemen. Deze verplichting is intussen trouwens ook gepubliceerd op de website van de Bureau of Immigration en geldt dus voor héél India*" (zie informatie administratief dossier). Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die vermag deze conclusie te wijzigen.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.15. Verzoeker vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

2.16. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	K. DECLERCK